No. 20. 1848.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 16 Februarij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Euwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Vervolging tegen de Vlissingsche Courant.

Wij vermeenen aan onze lezers te moeten bekend maken, dat er bij vonnis van de arrondissements-regtbank te Middelburg, in dato 2. dezer maand, tegen de uitgeefster onzer courant regtsingang is verleend, ter zake van het in ons No. van den 3. Januarij dezes jaars voorkomende, door ons uit het weekblad *de Burger* overgenomen artikel, getiteld: « *De aftreding des ministers van Hall;*" terwijl ook reeds ten gevolge van een bevel van den heer regter-commissaris in dezelve arrondissements-regtbank, eene dagvaarding en daarop gevolgde verschijning en verhoor voor welgemelden heer heeft plaats gehad.

Met volkomen gerustheid den verderen loop van dit nieuwe geding afwachtende, 't welk naar het ons voorkomt voornamelijk gegrond is op de overweging « *dat de schryver van dit artikel vooralsnog niet bekend noch aangewezen zynde, mitsdien de verantwoordelykheid ter genoemde zake vervalt op de beklaagde,*" maken wij hier nog de opmerking, dat dezer dagen, waarschijnlijk in verband met bovengemelde vervolging, alle onze zetters en drukkers-gezellen, zoomede een paar loopjongens, kinderen van 12 à 13 jaren, successivelijk hebben moeten verschijnen voor den heer commissaris van policie te dezer stede, door wien zij, en meer bepaaldelijk de bedoelde *loopjongens*, zijn ondervraagd geworden ten aanzien van hunne al of niet bekendheid met *schryvers voor de courant, de geabonneerden*, enz., enz., enz.; ondervraging, waarvan wij misschien doel en strekking zeer good kunnen gissen, doch waarvan wij, om er niet meer van te zeggen, de gepastheid en billijkheid ten sterkste betwijfelen; — terwijl de wijze van behandeling dier ondervragingen, onzes inziens, bij alle weldenkenden, niet minder stellig zal moeten worden afgekeurd.

Wij bepalen ons voor het tegenwoordige bij de mededeeling van het bovenstaande, terwijl wij zullen trachten onze lezers *au courant* te houden van den verderen afloop dezer procedure.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

— Uit Hanau (Hessen) wordt berigt, dat aldaar bij voortduring eene zekere gisting heerscht onder het volk, dat er talrijke vergaderingen houdt, ter beraming van middelen ter instandhouding der constitutie, welke men bedreigd gelooft. De regering schijnt over deze demonstratien tamelijk bezorgd te zijn; de militairen hebben scherpe patronen ontvangen en 's nachts worden de wachten verdubbeld.

— Duitsche dagbladen gewagen van eene leening van dertig millioen Weener gulden, die Rusland voornemens zijn zou aan Oostenrijk te doen. Dit luidt waarschijnlijker dan een ander gerucht, wegens een corps van zestigduizend man, waarmede de eerstgenoemde mogendheid de laatstgenoemde te hulp zou komen. — In Opper-Silezië heerscht een niet minder groot gebrek dan dat hetwelk Ierland zoo lang heeft geleisterd, en de koortsen, het gevolg der behoefte aan al het noodige, rigten eene vreeselijke verwoesting onder de lagere klassen aan. De bijzonderheden, deswege door de dagbladen medegedeeld, zijn allerverschrikkelijkst. Onderanderen leest men dat een vader van acht kinderen, na vijf dier kinderen, benevens zijne vrouw, aan de typhus verloren te hebben, de lijken, een voor een, in een zak gestoken, naar het eene halve mijl van zijne woning afliggend kerkhof gesleept, en daar over den muur geworpen heeft. Wat gedaan wordt om den nood te lenigen is ontoereikende, want ruim twintigduizend menschen hebben aan alles gebrek. Verscheiden dorpen zijn reeds uitgestorven, en alle arbeid heeft, door gemis van handen, op vele plaatsen opgehouden.

ENGELAND.

LONDEN, den 10. Februarij. Heden heeft de voorgenomene manifestatie der mariniers tegen elke verandering der navigatie-wet plaats gehad. Twee stoomvaartuigen, een honderdtal versierde schuitjes na zich slepende, welke met vele duizende matrozen in feestgewaad waren bezet, zijn van de City de Theems opgevaren tot aan Westminster, alwaar alle deze passagiers werden ontscheept, en in optogt, drie aan drie, naar het paleis Buckingham marcheerden, om aldaar hunne petitie aan de koningin over te geven. Deze optogt werd door duizenden nieuwsgierigen begeleid.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 11. Februarij. Zoowel naar Cherburg als naar de andere havens van den oceaan zijn bevelen gezonden, om de daar liggende rijks stoombooten terstond naar de Middellandsche zee te doen vertrekken. Men schijnt aldaar eene flotille van stoomschepen te willen vereenigen, om ter noodiger tijd een armeekorps in weinig tijds naar een zeker punt te kunnen overbrengen. Bij deze tijding voegt men, dat alle hoofd-officieren en officieren, tot het Afrikaansche leger behoorende, welke zich thans te Parijs, of op andere plaatsen bevinden, bevel hebben ontvangen om terstond naar hunne respective korpsen terug te keeren.

— Te Toulouse houdt het proces tegen *Leotade*, broeder van het geestelijk opvoedingsgesticht, aller aandacht bezig. Deze is beschuldigd van aanranding der eerbaarheid van de 14jarige *Cécile Combettes*, gevolgd door den moord van zijn slagtoffer. De jurij moet weldra hare beslissing geven.

— Op de beurs waren heden geruchten verspreid nopens een protest van Oostenrijk tegen de Napelsche constitutie. Ook de gang der beraadslagingen in de Kamer had eenen ongunstige invloed op de fondsen.

— De Parijsche dagbladen bevatten eene advertentie, aan de pastoors en kerkmeesters gerigt, waarbij *een orgel en orgelist* voor 600 frs. worden te koop geboden. De orgelist is echter geen mensch, maar slechts eene machiene, door middel van welke de grootste lompert, al kende hij geene nota muziek, in de kerken zou kunnen spelen. Werd deze machiene algemeen, zoo zou de broodwinning van vele orgelspelers den bodem zijn ingeslagen.

NEDERLANDEN.

's HERTOGENBOSCH, den 9. Februarij. Te Vught schijnt de manie om de belastingen *productief* te maken ook reeds doorgedrongen te zijn. Men schrijft ons uit die gemeente, dat de heeren schatters bij den heer *H. B. M.*..... geroepen zijnde om een ouden zwarten beer te schatten, en wel een dag later dan zij ontboden waren, ter vergoeding van hun verzuim en misschien niet wetende met wien zij te doen hadden, het oude beest op slechts *f* 27 schatten. Maar jawel, de eigenaar, zond, bij zijne terugkomst op het kasteel *terstond* den commiesen het dier achterna; daar deze zich echter reeds verwijderd hadden, werd het naar den ontvanger gebragt, die er ook niet mede te doen wilde hebben. Toen werd aan den op een half uur afstands wonenden schatter te kennen gegeven, dat hij den beer als zijn eigendom konde beschouwen, tegen den geschatten prijs, doch deze weigerde het ook. Het *arme dier* bleef daar twee dagen en twee nachten zonder voedsel op straat liggen, totdat het barmhartige gemeentebestuur het zich aantrekt en verzorgt ten koste van ongelijken. De commiesen hebben het toch wel moeten houden. Gelukkiglijk dat hier iemand in het spel was, die kan en durft; maar, vraagt onze correspondent, hoe moet het den slagter en vooral den armen boer gaan? Deze moet geduldig het hoofd bukken. Is het dan wel te verwonderen, dat zoo menigeen bekoord werdt om de wet te ontduiken? Wanneer zal men toch leeren, dat hoe hooger men de belastingen opvoert, te minder zij metterlijd moeten opbrengen?

— De heer *Godefroi* te 's Hertogenbosch, berigt in de *Geneeskundige Courant*, dat hem aldaar voor eenige dagen, te midden der zoo strenge vorst, een geval van cholera is voorgekomen, dat in geen enkel opzigt van de aziatische cholera verschilde, het was den 28. jl., bij een 4jarig kind, hetwelk 12 uren lang hevig leed, maar gelukkig herstelde, na 't gebruik van laudanum en wrijvingen met brandewijn.

— De berigten omtrent de bevolking van ons vaderland, die met het begin dezes jaars gegeven zijn, hebben eene ernstige daadzaak aan het licht gebragt, namelijk, dat in de meest groote steden van ons vaderland de bevolking gedurende 1847 *zeer is afgenomen*; de geboorten waren veel minder dan gewoonlijk, en zelfs minder dan de sterften. En hoe zal het met de vermindering van bevolking ten platte lande wel gesteld zijn, ten gevolge van talrijke landverhuizingen?

Een tweede treurig verschijnsel is maar al te verontrustend, dat de inkomsten der schatkist, wat de *accynsen* betreft, in het vorige jaar eene enorme som *minder* hebben opgebragt dan in 1846, door minder comsumtie van accijnswaren, ten gevolge der drukkende tijdsomstandigheden, en bovenal wegens het stelsel van *productiviteit*, waardoor natuurlijk minder verbruikt en ook veel meer gesloken wordt.

« Het merkwaardigste cijfer," — zegt naar waarheid het dagblad *Overyssel* — « is dat der *accynsen*, die in 1846 *f* 19,138,831.14 opbragten, in 1847 slechts *f* 18,325,884,46. Wij willen hier niet stilstaan bij de vreeselijke som, die van drie millioenen zielen op hare eerste en onmisbare levensbehoeften geheven wordt, noch bij al de belemmeringen, ophoud en verdubbelde moeite, welke dit bedrag, met de provinciale en gemeentelijke opcenten, *meer dan verdubbelen*, noch bij al de onzedelijkheid, welke deze belasting met zich voert, noch bij al de hoogere en lagere ambtenaren, wier arbeid zij aan den staat onttrekt, en die zij in luiheid en ten koste van den staat onderhoudt; maar de aandacht bepalen bij de opmerkelijke vermindering in 1847 bij het vorige jaar van bijna *een millioen*. Wanneer men toch bedenkt, hoe het stelsel van *productiviteit* der belastingen, vooral in het afgeloopen jaar, zijne volkomene ontwikkeling gekregen heeft, hoe het artikel van 't *geslagt* b. v. thans ruim *een vierde hooger*, dan vroeger geeischt werd, is opgedreven, dan is zulk eene belangrijke vermindering allezins waardig om nader beschouwd te worden."

Het *Handelsblad* merkt hieromtrent aan. « Dat verschil tusschen de twee jaren is inderdaad in het oogvallend merkwaardig. Niettegenstaande de veelvuldige kosten, die de perceptie der *accynsen* vordert; niettegenstaande al het ongerief, dat daardoor aan de ingezetenen wordt berokkend; in weerwil van de harde en hatelijke maatregelen, waartoe men heeft moeten overgaan, om smokkelarij te weren; ondanks alle maatregelen, verordeningen en instructies van de zijde van het bewind genomen, brengen de accijnsen in de twee jaren tijds, bijkans *anderhalf millioen guldens minder* op. Inderdaad is er een meer voldingend bewijs noodig, dat gestrenge wetten soms juist een tegenovergestelde gevolg opleveren, dan men daarvan verwacht? Is er een meer afdoend bewijs noodig, om aan te toonen, dat ons belastingstelsel op geene goede grondslagen steunt en dat de regering wel verpligt zal zijn, om aan den algemeenen wensch, in de Tweede Kamer meermalen, en nu laatstelijk in het adres in antwoord op de troonrede, te kennen gegeven, te voldoen, door tot eene herziening van het belastingstelsel over te gaan. Maar is één meer stellig bewijs noodig voor de treurige daadzaak, dat de welvaart in Nederland al meer en meer afneemt, en dat de armoede op eene kommervolle wijze toeneemt!"

De *registratie* o. a. heeft, wel is waar, ruim drie tonnen gouds *meer* opgeleverd; doch dit is geenszins een gunstig teeken want die vermeerdering is blijkbaar het gevolg van meerdere hypotheken, die op vaste goederen genomen zijn, of door verkoop van dezelve uit nood, bij den algemeenen achtergang; alsmede grootendeels door het ten gelde maken van bezittingen wegens landverhuizing.

Ja, voegt men hier nog bij het groot aantal dier landverhuizers, welke het vaderland reeds hebben verlaten en het staan te verlaten, dan is het een droevig vooruitzigt voor ons achterblijvenden, dat wij, in geringer aantal, evenwel in de steeds aangroeijende behoeften der schatkist moeten voorzien; ieders aandeel in de belasting zal dus grooter en grooter worden; want van bezuiniging bij de groote ambtenaren en van een beter belastingstelsel is nog geene kwestie.

Liefelijk vooruitzigt, niet waar? geduldige landskinderen?

Niet vreemd dus, dat de *Arnhemsche Courant* in een hoofdartikel o. a. zegt:

« Uitgemergeld is het land door belastingen van allerlei aard, ontzenuwd door het wanbestuur van allerlei onbekwame ministers, prijs gegeven door eene karakterlooze meerderheid der Staten-Generaal en nog zou er slechts sprake zijn van « *verduidelyking*" van eenige artikels der grondwet.

« Landgenooten, landgenooten, het vaderland is in gevaar! ontwaakt en oordeelt zelven: Is het *verduidelyking* wat wij behoeven, of wel HERVORMING?" (*Kal.*)

GEMENGDE BERIGTEN.

De guillotine te Parys zal worden ingerigt voor 2 personen. — A. Beenink heeft zich geetabliseerd in de Heisteeg, als Mr. elastique dames-buik-machine-maker; bedient ook dames buiten de stad. (*HB.* 5059.) — *Te Nymegen is veel schilderachtig dryfys gepasseerd. — Eene vereeniging van Engelsche dames te Hamburg hoorde met verbazing, dat de kinderen der door de zendelingen nieuw bekeerde Oost-indianen, nog volgens heidensch gebruik barrevoets liepen. Zy kwamen derhalve op den goeden inval, om eene geheele lading met kousjes derwaarts te zenden. Maar daar zy vergaten, om er het gebruik van aan te wyzen, loopt thans het kleine christenvolk rond met de kous op den kop. — De ingezetenen van 's Hertogenbosch protesteren met regt tegen eene geprojecteerde verhooging van belasting, van 50 opcenten op het gemaal en geslagt en van 100 percent op den invoer van hooi en stoo. — De Groninger Couranten melden ook, dat te Zoltkamp en te Ulrum eenige huisgezinnen zich gereed maken naar N.-Amerika te vertrekken; en dat ook verscheidene personen te Horn huizen willen verkoopen, om ook die reis aan te nemen. — Te 's Bosch is een soldaat van het 6e reg. inf., die zich wilde ophangen, door den strop gevallen en voor 's konings dienst gelukkig behouden. — Rosseel en van den Plas zyn door het hof van assises van Braband ter dood veroordeeld. — Z. M. heeft in de st.... maatschappy van dr. Sarphati voor f 10,000 deelgenomen. Die onderneming vindt overigens nog weinig deelneming. — Te Sneek is een boerenjongen het slagtoffer geworden van het duivelsch kunstje met drie kaarten: hier is hy niet, en daar is hy niet, maar vlak in den midden. 't Heeft hem zyn gouden horologie met gouden ketting en toebehooren, een zilveren tabaksdoos en een ryksdaalder gekost. — Er zyn geene nadere berigten uit Napels dan tot 31. Jan. Sedert de koning het ministerie veranderd en eene constitutie gegeven heeft, is men tevreden; doch men berigt, dat Oostenryk tegen de handelwyze van den koning protesteert krachtens een bestaand verdrag; zoodat Napels en Sardiniën in onmin met Oostenryk geraken, die zyne krygsmagt in Italië steeds vermeerdert.*

MENGELINGEN.

Het gebeurde in het koningrijk van Napels en Sicilië leert op nieuw, dat het, tot uitbreiding der burgerlijke vrijheid, veel wenschelijker is, eenen verstokt behoudenden en regt koppigen souverein te hebben, dan eenen vorst die het laveren en transigeren kent. De autocratie des eersten weêrstaat den storm, en wordt gebroken; die des tweeden buigt, en rigt zich, zoodra de storm voorbij is, weder op. Geen behoudender, geen ridderlijker souverein in Italië, dan de koning der beide Siciliën: niets wilde hij bewilligen; liever kolonel worden in het Russische leger, hr... hr... ons *Journal*

de la Haye had niet dreigender kunnen spreken dan zijne Napolitaansche majesteit; doch de Sicilianen lieten zich geen schrik aanjagen zij bedachten.

Der Gott der Eisen wachsen liess, der wollte keine Knechten!

en....

Z. M. de koning der beide Siciliën biedt oneindig meer aan, dan eenig ander vorst van Italië aan zijne onderdanen inwilligde: een grondwettige regeringsvorm geschoeid op de leest van den Franschen!!

Vergelijkt nu daarmede Pruissen, onder zijn laverenden en transigerenden koning.

Het kan nog lang duren, waarachtig, alvorens de Pruissische landen in het bezit geraken van, wat Napels en Siciliën in weinig dagen erlangden.

Zal men zeggen: wat zoo snel verworven wordt, heeft geen duur?

Ik antwoord: Wat Frankrijk verwierf in de Julij-dagen en België in die van September, het duurt nog.

KAREL X was onwrikbaar, ... tot dat de storm in Frankrijk loeide.

WILLEM I was onwrikbaar.... tot de storm in België loeide.

Kort daarna was de tijd des buigens voorbij:

KAREL X werd uit Frankrijk verdreven;

WILLEM I werd uit Belgie verdreven.

Dat de burgerlijke vrijheid derhalve ruimschoots werd uitgebreid en bevestigd, dankt men in Frankrijk en België aan de ...... vertraagde overtuiging H. H. M. M. KAREL X en WILLEM I.

Eveneens thans weder in Napels en Siciliën: hadde FERDINAND II wat vroeger kunnen besluiten de regtmatige verlangens zijner onderdanen wat minder te versmaden, zoo ware er in Napels nog lang geene sprake van het invoeren eener constitutie gelijk de Fransche geweest.

Voor eene vrijheidlievende natie, derhalve: hoe verstokt-behoudender souverein, hoe beter. (*Arnh. C.*)

Proefneming om te Vliegen.

Men is het thans wel zoo tamelijk daarover eens geworden, dat de mensch, tot wiens hoogere doeleinden de geheele overige natuur als middel schijnt voorhanden te zijn, in zeker opzigt boven de krachten der natuur is verheven, dat is te zeggen: met zoodanige vatbaarheden toegerust is, krachtens welke hij, indien dezelve ontwikkeld en geoefend worden, in staat is datgene te verwinnen, wat van buiten hem weerstaat. Dit geschiedt, wanneer hij door zijnen geest opspoort, hoe de krachten van eene hoofdstof door die eener andere vernietigd, of althans voor zijne plannen onschadelijk gemaakt worden. Hierin pleegt intusschen veelal de natuur, zij het dan ook vaak slechts door één of ander toeval, zelve hem de weg aan te duiden, welken hij te volgen heeft; en waar zulks niet het geval is, (als voorbeeld zij de boven-natuurkunde hier genoemd), komt het zelden tot eenig *bepaald* uitwerksel. Stoot de mensch echter op een verschijnsel, dan is het zijn streven om het in deszelfs zamenhang met de gansche natuur in zijn begrip te bevatten, waaruit hij dan nog zeer dikwerf proefondervindelijk wezenlijke voordeelen treft. Inderdaad moet ons de luchtreis, na het ontdekken dat de waterstof (met welke de luchtbol gevuld is) ligter is dan de dampkringslucht, ook minder gewaagd of avontuurlijk voorkomen dan de volgende proefnemingen, die meerendeels vele eeuwen voor nog aan de luchtbol gedacht werd, ondernomen zijn.

MILTON spreekt in zijne geschiedenis van Brittannie van eenen monnik uit Malmesbury, die den inval van den noordschen WILLEM in Engeland voorzegde, maar niet, toen het nog tijd was, het, ten gevolge eener te hooge vlugt, verpletteren zijner beide beenen kon voorzien. Deze monnik had, als jongeling, zich reeds vleugelen vervaardigd, en zich dezelve aan handen en voeten vast gemaakt; door middel dier vleugels vloog hij van de spits van den Tower af, alwaar hij dezelve om lucht op te nemen, had uiteen gespreid: daar echter de wind te hevig was, kwam hij hortend en stootend op den grond neder, en viel zich verscheidene ledematen in stukken; met dat al, had hij zulk een sterk vertrouwen op zijne kunst dat hij zijn ongeval toeschreef aan het gebrek van eenen staart, gelijk de vogels dien hebben, doch welke hij vergeten had te vervaardigen, en aan zich vast te maken.

Zoo ook weten wij, door den geschiedschrijver KNOLLES, dat omstreeks het jaar 1147, tijdens een bezoek hetwelk de Turksche sultan CHISASTHLAN, bij den Griekschen keizer EMANUEL te Constantinopel aflegde, onder de vele feestvieringen ter verheffing dezer omstandigheid ook de volgende, door eenen konstvlijtigen Turk beschikte, bijzonderheid gerekend werd. Die Turk deed, namelijk, allerwege openlijk bekend maken, dat hij op zeker bepaald tijdstip van den top van eenen hoogen toren, in de renbaan uit, verscheidene duizende schreden verre zoude vliegen. Toen nu het bestemde uur gekomen en het volk tot eene ontelbare menigte te zamengevloeid was, vertoonde zich de Turk, volgens zijne belofte, op den top van eenen zeer hoogen toren, in een wit, tot het verzamelen der lucht met vele vouwen of plooijen voorzien, wijd en lang gewaad gewikkeld. Met dit gewaad meende hij, dwaas genoeg, op gelijke wijze als de vogels door hunne vlerken of de schepen door derzelver zeilen geleid worden, zijne voorgenomen luchtreis te zullen kunnen volbrengen. Hier bleef hij nu eene geruime wijl staan, en liet zijn kleed in de lucht uitwaaijen om zijne vlugt te beginnen. Onder een schaterend lagchen, riepen hem de aanschouwers toe: « Vlieg dan, Turk, vlieg! Hoe lang zullen wij hier nog op uwe vlugt moeten wachten?" De keizer vermaande hem intusschen van eene zoo wanhopige onderneming af te zien, en de sultan, tusschen hoop en vrees weifelende, verbeidde met gespannen oplettendheid het lot van zijnen landgenoot. Eindelijk na een lang uitspreiden zijner armen, om daarmede, even als de vogelen met derzelver slagpennen lucht te verzamelen, en na eene lange verwachting der aanschouwers, wierp zich de Turk, toen hij den wind tot zijn oogmerk gunstig achtte, in het luchtruim op, maar instede van naar omhoog te blijven zweven, stortte de dwaze ICARUS met zulk eene hevigheid naar de aarde neder, dat hij, op den grond komende, zich zelven geheel verbrijzelde.

In een oud boek getiteld: « Reisverhaal van twee, in het gevolg van eenen Franschen gezant zich aan het hof van Siam bevindende, monnikken," lezen wij het volgende: Op zekeren dag vermaakte het Siamsche volk den Franschen gezant met het afsteken van een prachtig vuurwerk; toen hetzelve ten einde spoedde, zeiden zij hem, dat zij de verlustiging besluiten wilden met den man die het vuurwerk had afgestoken, in een vat, door buskruid te ontsteken, in de lucht te doen opgaan. De gezant, vreezende dat daarbij de vuurwerker mogt verongelukken, verzocht dit meesterstuk achterwege te laten, daar hij door datgene wat hij gezien had, zich volkomen wel had vermaakt; maar het volk verzekerde stellig dat de vuurwerker geen leed zoude overkomen. Daarop gaf de gezant aan zijne bewilliging. Diensvolgens werd een vat aangebragt, op welks bovengedeelte de vuurwerker zich plaatste, in zijne hand eene machine houdende, die, zoo als later bleek, niets anders was dan een groot scherm; onder het vat werd eenig buskruid gelegd, hetzelve werd ontstoken, en, met den vuurwerker er boven op zittende, steeg het vat in de lucht omhoog: tot op eene aanmerkelijke hoogte gerezen, opende de vuurwerker zijn scherm, en kwam onbeschadigd weder beneden op den grond terug." — Daar nu iedereen weet dat zulk eene buskruid-ontploffing niet geschieden kan zonder den vuurwerker in stukken te slaan, is men met vele waarschijnlijkheid tot het besluit gekomen, dat binnen het vat zich een luchtbol hebbe bevonden, die hetzelve in de hoogte dreef; en dat de ligte kruid-ontbranding alleenlijk diende om de ware oorzaak van het opstijgen te verbergen; terwijl het scherm niets meer of minder zal geweest zijn dan onze vóór eenigen tijd uitgevondene *parachute*. Is dit nu werkelijk dus het geval, wat wordt er dan van onze laatste aërostatische uitvindingen? Want dit voorval moet in Siam reeds vóór 150 jaren plaats gehad hebben. Het gezantschap tot hetwelk de beide voormelde monniken behoorden, is hetzelfde waarvan VOLTAIRE in zijne werken spreekt, en hetwelk ten jare 1684 werd afgevaardigd.

De eerste wien het, in nieuweren tijd, gelukte om eenigermate de gevlerkte luchtbewoners na te volgen, was JAN BAPTISTE DANTE, een wiskundige te Perugia, en waarschijnlijk een bloedverwant van den beroemden dichter. Hij maakte aan zijn ligchaam twee kunstvleugelen op zulk eene behendige wijze vast, dat hij daarmede vliegen kon. Verscheidene malen nam hij eene proeve om het meer Thrasimenus over te vliegen, en was daarin derwijze gelukkig, dat hij niet schroomde zulks ten aanzien van Perugia's inwoners te herhalen. Hij vloog van de hoogste torenspits af, en rigtte zijne vlugt onmiddelijk naar een nabijgelegen oord, tot groote verbazing der aanschouwers; maar, ongelukkiger wijze ontstond er beschadiging aan den toestel, door welken een zijner vleugels bevestigd was, en daar hij nu zijn ligchaam niet meer in evenwigt kon houden, viel hij op eene kerk neder en verbrijzelde zich eene dij.

Zekere heer MURRAY volbragt, ten jare 1790, eene of twee stoutmoedige proefnemingen met het valscherm. Door middel van zulk een werktuig steeg hij van den toren te Portsmouth in de lucht op, en kwam gelukkig behouden op den grond weder beneden. Hij herhaalde deze proeve van op den klokkentoren der hoofdkerk te Chichester, maar niet met hetzelfde geluk. Op veertien voet boven de torenspits gekomen werd namelijk de onversaagde luchtschipper met zijnen vlieg-toestel door eene plotseling opkomende windvlaag in eene horizontale rigting voortgeworpen; doch, reeds tot op gelijke hoogte met de torenspits gedaald zijnde, begon hij weder loodregt te zweven, tot een wervelwind hem andermaal in de horizontale rigting wierp, ten gevolge waarvan hij met eenen zoo geweldigen slag ter aarde viel, dat hem het bloed stroomenderwijze uit mond, neus en ooren sprong, en hij, gedurende eenige uren, bewusteloos ter neder lag. Intusschen kwam hij zonder merkelijk letsel er van af; en na verloop van ettelijke dagen was hij geheel buiten gevaar. De liefhebberij om te vliegen was hem echter vergaan.

Eindelijk moet de heer DEGEN, een Weener horologiemaker, de plannen derzulken, die zich onledig houden met de kunst om door het luchtruim te vliegen, in uitvoering gebragt hebben. Zijne machine was naar natuurkundige beginselen vervaardigd, en bestemd om eene gelijkvormige werking te doen met die der vogelvlerken. De toestel bestond voornamelijk uit ligte maar sterke roeden of rijshoutstangen; boven op denzelven stond de luchtreiziger overeind. Een vlakvormige vleugel van 9 voet lengte, met aan deszelfs basis 8 voet breedte, en vervolgens spits toeloopende, gaat van het gedeelte van den toestel, waarop de vliegende persoon staat, en wel digt aan iederen schouder uit; een waaijervormige staart, die oogenschijnlijk met ieder der vleugelen in verband staat, strekt zich naar achter even wijd uit als de basis der vleugelen reikt; elk der vleugelen is van onder hol als een valscherm, en kan door eene menigte koorden, die aan de, den vleugel vormende, rijsstangen aangebragt zijn, ingetrokken worden, derwijze dat zich hier de lucht in verzamelt, en door dezen wederstand de omhoogheffing bewerkstelligd wordt. De eigenlijke werking der machine is niet op voldoende wijze omschreven, maar het is te vermoeden dat zij geschiedt door het opheffen of uitzetten, en door het nederdrukken of omkeeren eener bogt of kromte van den vleugel, die aan ieder eind in verbinding is gebragt met de koorden, door welker middel de vleugels ingetrokken of ontvouwd worden. DEGEN, zegt men, vloog met zijne machine niet slechts, even als een vogel, op en neder, maar moet zelfs eene werkelijke luchtvaart volbragt hebben; doch zulks is ook menigmaal in twijfel getrokken.

ADVERTENTIEN.

AFVAART-UREN

VAN DE STOOMBOOT

DE SCHELDE,

VARENDE TUSSCHEN

VLISSINGEN en BRESKENS.

FEBRUARIJ 1848.

Van Vlissingen.				Van Breskens.			
Woensdag	16,	vm.	9,30 ure.	Woensdag	16,	vm.	10,45 ure.
Donderdag	17,	«	10,30 «	Donderdag	17,	«	11,45 «
Vrijdag	18,	nm.	12,30 «	Vrijdag	18,	nm.	1,45 «
Zaturdag	19,	«	1 «	Zaturdag	19,	«	2,15 «
Zondag	20,	«	1,30 «	Zondag	20,	«	2,45 «
Maandag	21,	«	2 «	Maandag	21,	«	3,15 «
Dingsdag	22,	«	2,30 «	Dingsdag	22,	«	3,45 «

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 15. Februarij. Sedert den 12. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

De Ceres, Z. H. Verd, Monte-Video, huiden; Amalia, P. J. Dahlstrom, Rio-Janeiro, koffij; Adonois, W. Thurmann, Odessa, lijnzaad; de Echo, C. Nilson, Charleston, katoen; Charlotte, F. Muijs, Londen, stukgoed.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

Aurora, A. F. Jorgensen, Annette Hage, P. Garost, beide ballast, Leith; de Herstelling, J. J. Patjes, hout, Groningen, laatst van Vlissingen.

Van Vlissingen gezeild:

The Mary, S. E. Sharp, ballast, Sunderland; Frau Mina, C. Broring, rogge, Amsterdam; Sine Nomine, J. Meuldijk, ajuin, New-Castle.

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 5 ure.
Sluiting des avonds « 6 «
Finale sluiting: De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Duinpoort ten 10 ure.

TE VLISSINGEN, BIJ A. [illegible]